

Sygn. akt VI Ka 1310/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko (spr.)

Sędziowie: SSO Grażyna Szczęsna-Malowany

SSO Sebastian Mazurkiewicz

protokolant – apl. adw. Izabela Żuchniewska

przy udziale prokuratora - Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2014 r.

sprawy K. Z. (1)

oskarżonego o przestępstwa z art. 296 § 2 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk; art. 297 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi- Północ w Warszawie

z dnia 28 maja 2013 r. sygn. akt III K 3738/06

wyrok w zaskarżonej części wobec oskarżonego K. Z. (1) zmienia w ten sposób, że w punkcie VI z kwalifikacji prawnej eliminuje art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, zaś z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 kk; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1900 zł tytułem opłaty za II instancję oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w instancji odwoławczej.

Sygn. akt VI Ka 1310/13

UZASADNIENIE

K. Z. (1) został oskarżony o to, że:

6.w okresie pomiędzy 15 października 2002 r. a 3 grudnia 2002 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. K. i innymi nieustalonymi osobami, jako dyrektor A. s.c w T., a następnie prezes zarządu (...) sp. z o.o. uprawniony z tego tytułu do zajmowania się sprawami majątkowymi wspomnianej spółki nadużywając udzielonych mu uprawnień wyrządził w jej mieniu wielką szkodę majątkową w kwocie 794.098,57 zł w ten sposób, że w dniu 15 października 2002 r. podpisał z T. (...) w Z. fikcyjną umowę o wykonanie i montaż zespołu miesadła dyspergującego określając wartość usługi na 976.000 zł brutto oraz zatwierdził merytorycznie do wypłaty wystawioną przez T.B. (...) fakturę nr (...) na wspomnianą wyżej kwotę, w sytuacji, gdy za jego wiedzą i zgodą usługa została faktycznie wykonana w całości przez (...) sp. z o.o. w K. za łączną kwotę 181.901,43 zł, zaś część należności w kwocie 63.722,47 zł została już przekazana w dniach 5 i 12.08.2002r. faktycznemu wykonawcy przez (...) sp. z o.o. w W.,

tj. o czyn z art. 296 § 2 i § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

7. w dniu 17 grudnia 2002 r. w T. , w celu uzyskania z Banku (...) S.A. I Oddział w T. kredytu na zakup mieszadła dyspergującego, przedłożył poświadczającą nieprawdę fakturę nr (...) wystawioną przez T. (...) sp. z o.o. w Z.,

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt III K 3738/06 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie oskarżonego K. Z. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 6 czynu z tym, że z jego opisu wyeliminował wyrządzenie wielkiej szkody majątkowej i ustalił, że oskarżony wyrządził znaczną szkodę majątkową i zakwalifikował czyn z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu grzywnę w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych. Oskarżonego K. Z. (1) uznał również za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 7 czynu i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone w pkt VI i VII wyroku, wobec K. Z. (1), jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzając mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej w pkt VIII wyroku, wobec K. Z. (1), łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 (czterech) lat próby. Zasądził od oskarżonego K. Z. (1) kwotę 800 (osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania, zwalniając go na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. od ich uiszczenia w pozostałym zakresie.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego K. Z. (1), zaskarżając go w całości.

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. polegającą na tym, że Sąd I instancji:

- dokonał wybiórczej i jednostronnej oceny dowodów,

- w wielu przypadkach nie wskazał, jak ocenił poszczególne dowody i dlaczego oparł się na jednych dowodach nie uznając dowodów przeciwnych,

- nie odniósł się do istotnych w sprawie, ujawnionych w toku rozprawy okoliczności, lub dokonał ustaleń pozbawionych podstaw w materiale dowodowym, jak również,

- nie wziął pod uwagę okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, w szczególności

- poprzez brak dokonania oceny opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości i jej znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, w sytuacji gdy dowód ten został dopuszczony przez Sąd z urzędu na okoliczność wyceny wartości mieszadła dyspergującego i jednoznacznie wykluczył możliwość wyprodukowania tego konkretnego mieszalnika za kwotę 181.000 zł;
- zupełnego pominięcia ustaleń z kontroli skarbowej, które nie stwierdziły fikcyjności transakcji dotyczącej faktury z 5.11.2002 r. nr 080/02 wystawionej przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. ;
- pominięcie zeznań J. M. i J. S. w zakresie, w którym zgodnie stwierdzają, że konsultant z Niemiec wskazywał, iż na Zachodzie urządzenie odpowiadające parametrom zamówionego mieszalnika kosztuje 300-400 tys. marek, tj. około 800 tys. zł

co nastąpiło z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów;

2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż:

a) spółka (...) nie miała nic wspólnego z wykonaniem mieszadła i zostało ono w całości wykonane przez spółkę (...) Sp. z o.o.;

b) K. Z. (1) miał świadomość, że zespół montujący mieszadło w zakładzie w T. nie działa z ramienia spółki (...) Sp. z o.o.;

c) dowolne przyjęcie, że firma (...) pokryła koszty silnika głównego i przekładni bezstopniowej, w sytuacji gdy J. S. sprzedał te elementy firmie (...), która następnie sprzedała je firmie (...), zatem brak jest podstaw do twierdzenia, że elementy te mogły zostać zamontowane w zespole mieszadła dyspergującego w T.;

d) błędne przyjęcie, że spółka Zakłady (...) Sp. z o.o. może zostać uznana za pokrzywdzonego w niniejszej sprawie, w sytuacji gdy na gruncie przepisów Kodeksu spółek handlowych obowiązujących w dacie przekształcenia spółki cywilnej Zakłady (...) w spółkę z o.o. do tego typu przekształcenia nie miała zastosowania tzw. „zasada kontynuacji”, co powoduje, że pomiędzy powyższą spółką cywilną a powyższą spółką z o.o. nie została zachowana identyczność podmiotu;

e) K. Z. (1) przedłożył w banku poświadczającą nieprawdę fakturę celem uzyskania kredytu oraz, iż miał świadomość, że przedkłada dokument poświadczający nieprawdę.

W konkluzji obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego K. Z. (1) od zarzucanych mu czynów, albowiem zebrane dowody umożliwiają wydanie takiego orzeczenia.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego zasługuje na uwzględnienie jedynie w tym zakresie, w którym skarżący zarzuca nieprawidłowe zastosowanie art. 271 § 3 k.k. Sąd odwoławczy uwzględniając ten zarzut wyeliminował art. 271 § 3 k.k. z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego K. Z. (1) w punkcie VI zaskarżonego wyroku. W pozostałej części zarzuty apelacji nie są słuszne. Wbrew zarzutom obrońcy sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy ocenił zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 7 k.p.k. Z zebranych w sprawie dowodów wynika, że oskarżony K. Z. (1)- dyrektor spółki (...) w dniu 15 października 2002r. podpisał fikcyjną umowę z K. K., reprezentującym spółkę (...) w Z. na budowę i montaż mieszadła dyspergującego zaś w dniu 3 grudnia 2002r. zatwierdził do wypłaty fakturę VAT (...) na kwotę 976.000 zł brutto podczas gdy mieszadło zostało faktycznie wykonane w całości przez (...) spółkę z o.o. w K. za kwotę 181.901,43 zł. Wskazaną fakturę dnia 17 grudnia 2002r. oskarżony K. Z. (2) przedłożył w Banku (...) S. A. I Oddział w T. ubiegając się o kredyt na zakup mieszadła. Przepis art. 271 § 3 k.k. podlegał wyeliminowaniu z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu bowiem K. Z. (1) nie wystawił faktury VAT (...). Jej wystawcą była spółka (...). Za przestępstwo z art. 271 § 3 k.k. odpowiada zaś ten sprawca, który jest uprawniony do wystawienia faktury i jednocześnie poświadcza w niej nieprawdę. Rola oskarżonego polegała na zatwierdzeniu tej faktury do wypłaty. Tego typu zachowanie mieści się w ramach objętych znamionami przestępstwa z art. 296 § 2 k.k. lecz nie obejmuje art. 271 § 3 k.k. W tym zakresie sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok, dzieląc argumentację obrońcy przedstawioną w złożonej apelacji. Dowód z opinii biegłego d.s. wyceny maszyn został przeprowadzony z urzędu przez sąd I instancji. Wycenę mieszadła dyspergującego przeprowadził biegły M. M. określając jego wartość w październiku 2002r. na kwotę 745.120 zł. Jest to wartość zbliżona do kwoty 800.000 zł jaka została, po doliczeniu VAT, ujęta jako wartość maszyny w fakturze wystawionej przez (...) dla A. T.. Z treści tej opinii nie wynika jednak aby niemożliwe było zbudowanie mieszadła dyspergującego za niższą kwotę niż wyliczona przez biegłego. O faktycznych kosztach budowy tej maszyny wypowiedział się inż. J. S.. Świadek zeznał, że zbudował to mieszadło wraz ze swoimi pracownikami w (...) spółki (...). Do budowy mieszadła dyspergującego wykorzystał wiedzę techniczną przekazaną mu przez nieustalonego mężczyznę narodowości niemieckiej, z którym skontaktował go ktoś ze spółki (...). / k- 1609 tom 9/ Mężczyzna ten wskazał na możliwość wykorzystania przekładni B. do budowy takiego mieszadła. J. S. zbudował mieszadło dyspergujące zlecając także podwykonawcom wykonanie poszczególnych jego części. Wykorzystał swoje długoletnie doświadczenie

w dziedzinie budowy maszyn, w tym także w spółce (...), dla której już wcześniej konstruował inne maszyny. Uzyskał więc korzystne ceny, co pozwoliło mu na zbudowanie mieszadła dyspergującego znacznie taniej niż koszty zakupu maszyny produkcji renomowanych niemieckich bądź angielskich firm. Przeprowadził próby sprawności urządzenia a następnie po przetransportowaniu do T. zamontował je w zakładach (...). Wystawił fakturę w dniu 5.11.2002 nr (...) na kwotę 181.901, 43zł. Powyższa kwota nie może budzić zastrzeżeń także z tego powodu, na co zasadnie zwrócił uwagę sąd I instancji, że główne elementy mieszadła dyspergującego: silnik i przekładnia B. zostały zakupione już wcześniej w dniach 5 i 12. 08. 2002r. przez spółkę (...) i przekazane spółce (...) za kwotę łączną 63.722,47 zł. Wbrew zarzutom obrońcy sąd I instancji dokonał oceny dowodu w postaci opinii biegłego M. M.. Stwierdził, że cena wynikająca z umowy z T. B. (...) istotnie mogła nie budzić podejrzeń. Jednak taka wartość nie wyklucza faktu, że spółce (...) udało się pozyskać przedmiotowe mieszadło za znacznie niższą cenę. / str. 3 uzasadnienia/. Zasadnie sąd I instancji ustalił, że spółka (...) nie brała udziału w budowie i montażu mieszadła dyspergującego. Faktura z dnia 3 grudnia 2002r. na kwotę 976.000 zł, wystawiona w imieniu spółki (...) i podpisana przez główną księgową K. G. dla A. T. była fakturą fikcyjną. /k- 1445 tom VIII/ K. K. nie miał żadnych możliwości zbudowania za pośrednictwem spółki (...), mieszadła dyspergującego. Nie posiadał wiedzy koniecznej do konstrukcji takiej maszyny ani żadnego doświadczenia w tej dziedzinie. Z wykształcenia jest mechanikiem samochodowym. Wyjaśnił, że w spółce (...) był jedynie figurantem i na zlecenie ustalonych osób podpisywał dokumenty. Spółka (...) nie posiadała zaplecza technicznego do produkcji mieszadła dyspergującego. Nie miała hali produkcyjnej i potrzebnych maszyn. Ponadto nie zatrudniała fachowców w tej dziedzinie i nie utrzymywała kontaktów z firmami produkującymi takie maszyny. Dysponowała magazynami a zatrudnieni tam dwaj mężczyźni wykonywali zadania dozorców. (...) nie mogła więc uzyskać know how od mężczyzny narodowości niemieckiej potrzebnej do budowy mieszadła dyspergującego bowiem K. K. nie brał udziału w takim spotkaniu a firma (...) nie zatrudniała inżynierów. J. S. zeznał, że nie współpracował ze spółką (...) przy budowie i montażu mieszadła dyspergującego chociaż na polecenie nieustalonej osoby ze spółki (...) wystawił fakturę w dniu 5.11. 2002 nr (...) od C. na rzecz (...) za wykonanie i montaż mieszadła. Była to także fikcyjna faktura. Miała dodatkowo potwierdzić, że to (...) wyprodukowała i zamontowała mieszadło chociaż tę pracę wykonał C.. (...) była typową spółką (...) założoną po to aby generować koszty i po to aby zaciemniać faktyczny obieg środków pieniężnych. Z zeznań J. S. wynika, że spółce (...) zależało na utrzymaniu sprawy budowy mieszadła w tajemnicy. M. S. i K. T. potwierdzili wykonanie montażu mieszadła w zakładach (...) w T. przez J. S. i spółkę (...). / k- 2345 tom 13/. Świadek K. T. opisał problemy techniczne związane z montażem tej maszyny. Zasadnie więc sąd I instancji uznał te zeznania za wiarygodne. Należy w pełni potwierdzić wnioski jakie sąd I instancji wyprowadził ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznając, że oskarżony K. Z. (1) miał świadomość tego, że mieszadło dyspergujące wykonał i zamontował w zakładach (...) i jego spółka (...). Montaż mieszadła, jak wynika z zeznań J. S., trwał co najmniej 3 dni a oskarżony K. Z. (1) przychodził do hali produkcyjnej. Był dyrektorem tego zakładu musiał więc wiedzieć o tym kto wykonał mieszadło i je zamontował. Tym bardziej, że jak sam wyjaśnił, rozmawiał z właścicielem obu zakładów: A. W. i A. T. - J. M. na temat możliwości produkcji kleju do parkietów w zakładach w T.. Budowa mieszadła dyspergującego do produkcji tego kleju stanowiła strategiczny cel zakładów w T. i zapewniała ekonomicznie opłacalną produkcję. Pozwoliła na osiągnięcie zysku ze sprzedaży kleju i utrzymanie się na rynku producentów tego produktu. Wbrew zarzutom obrońcy oskarżonego, sąd I instancji nie przyjął dowolnie, że A. W. pokryła koszty zakupu silnika głównego i przekładni bezstopniowej B.. Świadczą o tym stosowne faktury. J. S. za silnik i przekładnię otrzymał od A. W. kwotę 63.722.47 zł w dniach 5 i 12. 08. 2002r. / faktury (...) tom 9/ A. W. nie mogła sprzedać tych urządzeń spółce (...) pomimo wystawienia stosownych faktur. /k- 2292 i 2293 tom 12/ zaś Spółka (...) nie sprzedała ich (...) pomimo wystawienia dokumentów przelewu: 72/09/02 i 73/09/02 z dnia 16.10.2002 /k- 2293 tom 12/ O tym, że powyższe operacje miały charakter fikcyjny świadczą zeznania I. D.. Zeznała, że spółka (...) została sprzedana A. Z., który jednak nie przerejestrował jej i nadal korzystał z kont spółki. Na jego polecenie zaksięgowwała przelewy. /k- 2348 -2349 tom 13/ A. Z. zeznał, że nie pamięta tych transakcji. /k- 1405-1406 tom 8/ Spółka (...) zajmowała się handlem akumulatorami. Zakup a potem sprzedaż przekładni bezstopniowej B. oraz silnika głównego nie wiązał się z zakresem działalności tej spółki i był ekonomicznie nieuzasadniony. Należy więc dojść do przekonania, że operacje finansowe zostały wykonane bez powiązania ich z faktycznym przekazaniem towaru. Powyższe okoliczności świadczą o fikcyjnym charakterze tych transakcji. Wbrew zarzutom obrońcy spółki (...) były powiązane ze sobą w sposób, który uzasadniał wykorzystanie silnika i przekładni B., zakupionego przez jedną spółkę do mieszadła dyspergującego zamontowanego przez drugą spółkę. Obie spółki należały do J. M. i

zajmowały się podobną działalnością gospodarczą, co uzasadnia ich powiązanie kapitałowe. Wbrew zarzutom obrońcy spółka z o.o. (...) jest podmiotem pokrzywdzonym w niniejszej sprawie. Transakcje, które przeprowadził oskarżony K. Z. (1) miał miejsce w okresie przekształcania spółki cywilnej (...), której był dyrektorem, w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, w której został Prezesem Zarządu. W obu spółkach wspólnikiem posiadającym zdecydowaną większość udziałów był J. M.. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością została zawarta w formie aktu notarialnego w dniu 27.11.2002r. Rejestracja spółki nastąpiła w dniu 24.01.2003r. (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością tworzyły te same osoby i określony został ten sam zakres działalności co w (...) spółce cywilnej. Wypłata pieniędzy przez Bank (...) S.A. nastąpiła w dniach 18.11.2002 – 100.000 zł i 17.12.2002r.-350.000 zł, 23.12.2002r.-350.000 zł, 30.12.2002- 100.000 zł, 2.01.2003r.- 76.000 zł czyli w zdecydowanej większości już po dniu 27.11.2002r. czyli po zawarciu umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lecz przed jej rejestracją. Jednak skutki spłaty kredytu zaciągniętego przez oskarżonego K. Z. (1) obciążały (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. To ta spółka ponosiła więc faktyczne koszty spłaty kredytu. Korzystając z miesadła dyspergującego musiała wypracować taki zysk aby spłacić kredyt zaciągnięty na jego zakup na podstawie fikcyjnej faktury wystawionej przez (...). Oskarżony swoim działaniem spowodował więc znaczną szkodę w mieniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Szkada wynika z różnicy pomiędzy kwotą z fikcyjnej faktury nr (...) - 976.000 zł brutto wystawionej przez (...) a kwotą za jaką faktycznie wykonała miesadło spółka (...) czyli 181.901, 43 zł wynikająca z faktury z dnia 4.11.2002r. Szkodę określono na kwotę 794.098, 57 zł. Obliczenia zostały dokonane przy uwzględnieniu VAT bowiem kwota szkody powinna uwzględniać te składniki, które stanowią jej stałe elementy. Do takich należy podatek VAT. Nie ma znaczenia, że podlega on odliczeniu w toku późniejszych transakcji. Zasadnie sąd I instancji przypisał oskarżonemu popełnienie czynu z art. 297 § 1 k.p.k. oskarżony przedłożył w banku (...) SA. fakturę jaką wystawiła spółka (...) chociaż wiedział o tym, że spółka nie wykonała miesadła dyspergującego. Miesadło za kwotę 181.901,43 zł wykonał J. S.. Istotnie, w aktach sprawy brak jest dowodu zakupu przez J. S. poszczególnych części tego urządzenia jednak świadek opisał jakie koszty poniósł z związku z budową i montażem miesadła. W przeciwieństwie do (...) posiadał on wiedzę, doświadczenie i możliwości budowy tej maszyny przy wykorzystaniu bazy jaką dysponowała spółka (...) w K.. Żadna z faktur, także ta sporządzona przez (...), nie wyszczególnia kadzi do mieszania kleju. Faktura z (...), na którą powołuje się obrońca w apelacji, przedstawia wartość jednej kadzi – 20.000 zł ale nie odnosi się to do wartości z października 2002r. Należy więc stwierdzić, że wartość kadzi nie miała wpływu na wysokość wystawianych faktur i kosztów budowy miesadła dyspergującego. Kwota podana na fakturze (...) za wykonanie i montaż miesadła dyspergującego nie budziła podejrzeń w związku z tym, że odpowiadała wartości rynkowej takiego urządzenia. Posłużyła przecież K. Z. (1) do uzyskania kredytu. W tej sytuacji należało liczyć się z tym, że bank, zanim podejmie decyzję o udzieleniu kredytu na dokonanie zakupu i montaż miesadła dyspergującego, oceni wartość rynkową maszyny. Z tego też powodu faktura będąca podstawą do ubiegania się o kredyt, wskazywała wartość rynkową tego urządzenia. Pieniądze uzyskane w ramach kredytu, po odliczeniu faktycznych kosztów miesadła dyspergującego, zostały wyprowadzone ze spółki (...) a jednocześnie to ta spółka faktycznie spłacała kwotę kredytu. Działanie oskarżonego zostało więc podjęte w celu uzyskania korzyści majątkowej. inż J. S. nie zapłacił za konsultację jak zbudować miesadło dyspergujące lecz także nie uczyniła tego spółka – (...). Prowadził ją przecież K. K., który nie miał żadnych możliwości zrealizowania zamówienia na budowę tego miesadła. Kwestie związane z uzyskaniem tabliczki znamionowej czy świadectwa zgodności miesadła dyspergującego nie podważają ustaleń sądu I instancji, że to J. S. i jego spółka (...) zbudowali tę maszynę. Osobom zaangażowanym w działalność (...) zależało na stworzeniu pozorów, że to ta spółka zbudowała miesadło dyspergujące za kwotę 976.000 zł. Postępowanie karnoskarbowe badające zgodność działalności spółek (...) pod względem realizacji obciążeń fiskalnych spełnia jedynie rolę uzupełniającą i nie podważa wniosków jakie należało wyprowadzić ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego.

Reasumując, należy stwierdzić, że sąd I instancji zasadnie uznał winę oskarżonego K. Z. (1). Wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe oraz kara łączną nie są rążaco surowe. Dostosowane zostały do zawinienia, zgodnie z art. 53 § 1 i 2 k.k

Mając powyższe na uwadze sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku.